

σίαν βουλόμενος οὐκ οὖσαν αὐτοτελῆ τῆς συγκαταθέσεως
 αἰτίαν ἀποδεικνύειν, εἴρηκεν ὅτι 'βλάψουσιν οἱ σοφοὶ ψευ-
 δεῖς φαντασίας ἐμποιοῦντες, ἂν αἱ φαντασίαι ποιῶσιν αὐτο-
 τελῶς τὰς συγκαταθέσεις· πολλάκις γὰρ οἱ σοφοὶ ψεύδει
 5 χρῶνται | πρὸς τοὺς φαύλους καὶ φαντασίαν παριστᾶσι 1056
 πιθανήν, οὐ μὴν αἰτίαν τῆς συγκαταθέσεως· ἐπεὶ καὶ τῆς
 ὑπολήψεως αἰτία τῆς ψευδοῦς ἔσται καὶ τῆς ἀπάτης·
 ταῦτ' οὖν ἂν τις ἀπὸ τοῦ σοφοῦ μεταφέρων ἐπὶ τὴν εἴμαρ-
 μένην λέγη μὴ διὰ τὴν εἴμαρμένην γίνεσθαι τὰς συγκα-
 10 ταθέσεις, ἐπεὶ διὰ τὴν εἴμαρμένην ἔσονται καὶ ψευδεῖς
 συγκαταθέσεις καὶ ὑπολήψεις καὶ ἀπάται καὶ βλαβήσονται
 διὰ τὴν εἴμαρμένην, ὃ τοῦ βλάπτειν τὸν σοφὸν ἐξαιρού-
 μενος λόγος ἅμα καὶ τὸ μὴ πάντων αἰτίαν εἶναι τὴν εἴμαρ-
 μένην ἀποδείκνυσιν. εἰ γὰρ μήτε δοξάζουσι μήτε βλά-
 15 πτονται διὰ τὴν εἴμαρμένην, δῆλον ὅτι οὐδὲ κατορθοῦσιν
 οὐδὲ φρονοῦσιν οὐδ' ὑπολαμβάνουσι βεβαίως οὐδ' ὠφε- B
 λοῦνται διὰ τὴν εἴμαρμένην, ἀλλ' οἴχεται τὸ πάντων αἰτίαν
 εἶναι τὴν εἴμαρμένην. ὃ δὲ λέγων, ὅτι Χρύσιππος οὐκ
 αὐτοτελῆ τούτων αἰτίαν ἀλλὰ προκαταρκτικὴν μόνον ἐποι-
 20 εἶτο τὴν εἴμαρμένην, ἐκεῖ πάλιν αὐτὸν ἀποδείξει μαχόμε-
 νον πρὸς αὐτόν, ὅπου τὸν μὲν Ὅμηρον ὑπερφυῶς ἐπαινεῖ
 περὶ τοῦ Διὸς λέγοντα (O 109)· 'τῷ ἔχεθ', ὅτι κεν ὕμμι
 κακὸν πέμπησιν ἐκάστῳ' ἢ ἀγαθόν, καὶ τὸν Εὐριπίδην
 (Suppl. 734)

25 ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς τάλαιπῶρους βροτοὺς
 φρονεῖν λέγοιμ' ἂν; σοῦ γὰρ ἐξηρητήμεθα,
 δρωμέν τε τοιάδ', ἃ σὺ τυγχάνεις φρονῶν·

αὐτὸς δὲ πολλὰ τούτοις ὁμολογούμενα γράφει, τέλος δέ C
 φησι μηδὲν ἴσχεσθαι μηδὲ κινεῖσθαι μηδὲ τοῦλάχιστον